

ikke har kunnet modtage dette Andragende. Der har tidligere været tilstillet Trafikministeren et lignende Andragende, men det blev afslaaet med den Motivering, at forinden man for Statsbanens Vedkommende kunde imødekomme Andragerne, burde de sørge for, at der over Gudenaå blev anlagt en Bro, saaledes at der kunde blive Forbindelse med de Beboere, som bo ovre paa den modsatte Aabred. Det forekommer mig ikke helt rigtigt, at man fra Statsbanernes Side vil gøre Anlæggelsen af dette Lossespor afhængig af, at Beboerne udføre et saadant Broanlæg. Jeg er fuldtud paa det rene med, at en saadan Bro vil gavne den paa-gældende Egn, og jeg er ogsaa klar over, at naar Broen bliver opført, vil der blive endnu mere Trafik til Stationen saavel af Personer som af Gods. Men naar man ser paa Statsbanernes Regnskab og ser, at andre Holdepladser forlængst have faaet et saadant Lossespor, uden at der er stillet en saadan Betingelse, som strengt taget ikke vedrører Sagen, saa forekommer det mig, at man fra Statsbanernes Side har stillet Beboerne omkring Svejlbæk Holdeplads mere ugunstigt end Beboerne i andre Egne, hvor lignende Sager have været fremme og ere blevne afgjorte til Beboernes Tilfredshed. Det synes derfor, at der fra Statsbanernes Side stilles strengere Krav til Beboerne, end der tidligere er gjort, naar en saadan mindre Reform er ønsket gennemført. Det forekommer mig ikke at være rigtigt, og jeg vil, som sagt, gerne henstille til den højtærede Trafikminister, om han ikke vil tage Sagen under velvillig Overvejelse.

Hvis Statsbanerne vilde imødekomme dette rimelige Krav om et Lossespor, er der ingen Tvivl om, at det i høj Grad vil bidrage til, at Beboerne lettere ville kunne skaffe de fornødne Penge til dette Broanlæg, som for øvrigt vil blive ret kostbart, idet Broen skal bygges saa høj, at Sejladsen kan foregaa uhindret. Jeg kunde tænke mig, at man fra Statens Side og ligeledes fra Amtets Side vilde være Beboerne i disse Egne behjælpelig med at faa dette Anlæg udført ved at yde et Tilskud hertil, og hvis man saavel fra Statsbanernes Ledelses som fra Ministerens Side havde stillet sig velvillig, synes jeg, der havde været det rette Forhold til Stede. Jeg vil slutte med at udtale min Tilslutning til de 3 Medlemmer i Finansudvalget, som have foreslaaet Sagen henvist til Ministerens nærmere Overvejelse.

Jeg vil haabe, at Ministeren ikke vil stille sig saa absolut afvisende overfor dette rimelige Krav, og jeg føler mig overbevist om, at en nærmere Undersøgelse vil vise Rigtigheden af, hvad jeg har anført, og hvad Beboerne anføre i Andragendet, at Kravet baade er berettiget og betimeligt og derfor snarest muligt burde efterkommes.

Guldbrandsen: I den foreliggende Betynkning er der under Nr. 58 opført et Andragende, hvortil jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger. Dette Andragende, som Udvalget ikke har gjort til Genstand for Indstilling, er indsendt af det ledende Mandskab paa Postskibet „Tranekær“, som ejes af det sydfynske Dampskibsselskab, og som besørger Postforbindelsen mellem Korsør og Langeland, eller man kan ogsaa sige Korsør—Lohals og Rudkøbing. Dette Andragende gaar ud paa, at man fra Statsbanernes Side tilstaar det ledende Mandskab paa vedkommende Postskib 20 Friпас aarlig til Rejser paa II Klasse paa de sjællandske Statsbaner. Det kan ganske vist synes, at dette Ønskes Fremsættelse i dette Andragende er noget urimeligt. Det er det i og for sig alligevel ikke. Forholdet er nemlig det, at disse Folk for nogle Aar tilbage have haft den Begunstigelse stadig væk at faa til Disposition hvert Aar 20 Friпас til Rejser paa de sjællandske Statsbaner paa II Klasse. Men man har ogsaa ydet Vederlag herfor. Sydfynske Dampskibsselskab har indrømmet alle Statsbanefunktionærer i Korsør gratis Rejse paa dets Skibe naar som helst, og det betyder i og for sig ikke saa lidt, thi foruden „Tranekær“ har det flere Postskibe, der sejle paa disse Vande, Svendborgsund, Bæltet o. s. v. Der er flere Postskibe, der gaa mellem Svendborg og Rudkøbing, og Routen omfatter tillige Marstal, ligesom der er et Postskib, der gaar fra Spodsbjerg til Nakskov. Disse Statsbanefunktionærer i Korsør sejle frit til Vederlag — d. v. s. i sin Tid — for, at disse 3 Mænd, Føreren, Styrmanden og Maskinmesteren paa „Tranekær“, kunde faa 20 Friпас hvert Aar. Saaledes var Forholdet. Men dette Forhold er jo nu blevet lidt forstyrret. Hele denne Ordning har jo naturligvis hvilet paa en Overenskomst mellem det sydfynske Dampskibsselskab og Statsbanerne, men for omtrent 3 Aar siden fandt Statsbanerne, at man ikke kunde opfylde Forpligtelserne efter denne Overenskomst, hvilket man gav til Kende ved at nægte de paa-gældende Funk-